

Universitätsbibliothek Paderborn

**Scintillæ Ignatianæ, Sive Sancti Ignatii De Loyola,
Societatis Jesu Fundatoris Apophthegmata Sacra**

Hevenesi, Gábor

Coloniæ, 1715

VD18 10988289

28. Junii. Mensura profectûs ex vultu, gestibus, naturæ facilitate, aut amore solitudinis malè sumitur, cùm à vi, quam sibi quisque infert, sit desumenda. S. Ignat. ap. Maff.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50423](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-50423)

peritum se nauclerum probat , qui etiam contra torrentem niti novit.

Noli sapere cum vulgo , nec continuo imitandum credas, quod popularis astimatio suaderet , quasi verò vitium non sit quidquid multorum exempla excusant. Æstimanda sunt judicia, non numeranda. Documento aliena vitia sint ad cautelam, non incitamento ad sequelam. Qui malis dissimilis esse veretur, evadit malus. Pauci sunt, immò unus Dei Filius, cuius exempla pro regula morum assumantur.

28. Junii.

*Mensura profectus ex vultu, gestibus, natura
ræ facilitate, aut amore solitudinis male
sumitur, cùm à vi, quam sibi quisque in-
fert, sit desumenda. S. Ignat. ap. Maff.*

Ignava sanctitas est , quæ laudem captat ex iis, quæ plūs stupor quidam natura, quam virtus operatur. Nisi tu etiam lignum sanctum esse dicas , quod nec ictus unquam, nec libidine commovetur.

An, & quam actio quævis laudem meratur, illud sit argumento, quantum sibi quisq; operans vim, quámq; è sincero mo-
tivo inferat. Arduitas hic pretium facit.

Quo

Quosdam non malos esse pura felicitas,
imò casus est, quod in mala vel exempla,
vel occasiones nō venerint; has experti eva-
sissent pessimi. Qui non tentatur, quid scit?

Nulla speretur sine certamine corona.
Solitudinis, & silentii nativus amor, homi-
num fuga usque adeò ad virtutem non as-
surgit, ut inter morositatis vitia potius
censenda veniat.

29. Junii.

Quantò utilior est ferventis conversatio
cum extermis, si bona sit, tanto damnosior
est, si dissoluta sit. S. Ign. ap. Nolar. c. ult.

Solis maculæ, aut lunæ deliquia palam
sunt omnibus; sic latè diffunditur scan-
dalum, quod venit ab eo, quem vocationis
altitudo terris altioreme evexit in sublime.

Væ homini illi, per quem venit scanda-
lum! plurium conatus vix restituit, quod
pravum unius exemplum corruptit. In
oculis, lingua, & manibus quisque totius
Ordinis honorem circumfert, vel dissipat.

Ab uno vulgus ducit ad omnes argu-
mentum, malā quidem dialecticā, interim
tamen per frequenti: judicia hominum
quantò in malū proniora, tanto majo-
rem